

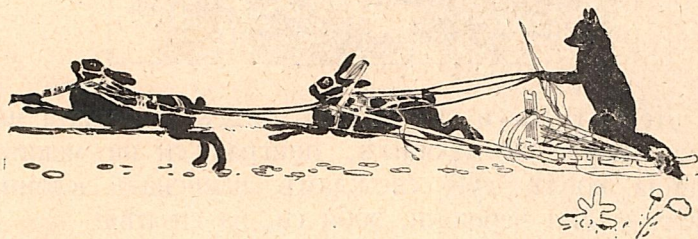
дървото на Гея, а азъ ще държа вмѣсто тебе земята и небото, казалъ Херкулесъ.

— Добрѣ! — съгласилъ се Атлантъ. И прѣдалъ своя товаръ на Херкулеса, а самъ се отправилъ за златнитѣ ябълки. Набралъ той нѣколко, донесълъ ги на Херкулеса и му казалъ:

— Вземи ябълкитѣ, но този товаръ азъ вече нѣма да взема. Азъ съмъ старъ и слабъ. Носи го ти вмѣсто мене.

— Добрѣ — казалъ Херкулесъ, само че менъ ми нѣщо гложде на раменѣтъ. Вземи за минутка товара, до гдѣто азъ си поставя възглавничка на раменѣтъ . . .

Атлантъ взѣлъ отъ него земята и небото, а Херкулесъ вземалъ съ себе си златнитѣ ябълки и бѣжешкомъ се отправилъ къмъ дома си..

Ехъ, че е красива моята градинка!

Настанала е гиздава пролѣтъ. Я погледайте, какъ се е разцвѣтѣла латинка въ китна градинка! Какъ се зеленеятъ лѣхичкитѣ, какъ миришатъ пѣстри цвѣтенца . . . и какъ пѣргави пчелички неуморно прѣхвѣрчатъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ! . . .

Всичко има въ моята градинка. Овошкитѣ и